Biblijske studije

Lekcija za 20. prosinca

Emanuel – Bog s nama

Ključni stih: „Evo, djevica će začeti i roditi sina, i nadjenut će mu ime Emanuel – što znači: Bog s nama!”
Matej 1,23

Odabrani biblijski tekst:
Matej 1,18–25

Matej ne opisuje Isusovo rođenje tako detaljno kao Luka. Umjesto toga, on prikazuje događaje iz perspektive Josipa, zaručnika Marije. Prije nego što su stupili u bračni život, pokazalo se da je ona trudna. Budući da je nije želio javno osramotiti, Josip ju je namjeravao potajno otpustiti. Međutim, anđeo Gospodnji ukazao mu se u snu i rekao mu neka se ne boji uzeti Mariju za svoju ženu, jer je do začeća došlo čudesnim djelovanjem Duha Svetoga. Matej 1,18–20

Anđeo je nastavio: „Rodit će sina, a ti ćeš mu nadjenuti ime Isus, jer će on spasiti svoj narod od njihovih grijeha. Sve se to dogodilo da se ispuni ono što je Gospodin rekao po proroku.” Matej 1,21–22

Naš ključni stih prikazuje ispunjenje onoga što je Bog objavio po proroku Izaiji u Starom zavjetu. U knjizi proroka Izaije (7,13–14) prorok naviješta Isusovo rođenje, govoreći da će „djevica začeti i roditi sina” te da će to biti znak „domu Davidovu”. Kako je divno Božje upravljanje, zahvaljujući kojem se na Njegovu božanski nadahnutu Riječ – kako u Starom tako i u

Novom zavjetu – možemo osloniti kao na skladan temelj naše vjere u sva obećanja zapisana u Svetom pismu.

„Kad se Josip probudio, učinio je kako mu je zapovjedio anđeo Gospodnji i uzeo Mariju za svoju ženu." (Matej 1,24). Iako Biblija ne donosi mnogo pojedinosti o Josipu, on je očito bio izvanredan čovjek. Glasnik mu je prenio da uzme Mariju za svoju ženu – u okolnostima koje su se činile vrlo neobičnima – no on je to učinio bez oklijevanja.

Kao posvećeni Kristovi sljedbenici, možemo izvući pouke iz Josipova primjera. A što je s nama? Činimo li spremno ono što Gospodin želi da učinimo, nakon što smo spoznali njegovu volju? Razmišljajući o svom životu otkako smo stupili na „uski put", propuštamo li ikada učiniti ono na što smo se obvezali? Svjesni smo da nam se Bog danas ne obraća putem anđela, no kad bi to činio, zar ne bismo zasigurno slijedili njihove upute? S druge strane, ako bi se Bog poslužio ljudima kako bi nam pružio potreban savjet, bismo li možda odbacili takvu pomoć, smatrajući da se to nikoga drugoga ne tiče i da je to stvar isključivo između nas i Boga?

Ponekad možemo biti kratkovidni u pogledu nekih svojih postupaka koji su vidljivi drugima. U situacijama kada nam je potreban savjet, Gospodin može potaknuti nekog brata ili sestru u Kristu da nam – strpljivo, ljubazno i blago – ukažu na ispravniji put. Ako ispravno reagiramo, unijet ćemo potrebne promjene i poboljšanja u svoj život kako bismo bili što ugodniji Gospodinu. U tu svrhu vrijedi razmisliti o sljedećem biblijskom retku: „Prije nego što sam bio u nevolji, lutao sam, a sada čuvam riječ tvoju." (Psalam 119,67)